

SCHOOLUITSTAP: MECHELEN – BREENDONK

Met heel het 5de jaar zijn we als afsluiter van het schooljaar naar Mechelen en Breendonk geweest. Ik vreesde dat het een saaie dag zou worden, maar al vlug bleek dat ik het mis had, want in de bus zat de sfeer er al goed in.

Toen we eindelijk in Mechelen aankwamen, werden we in twee groepen verdeeld. Eén groep vertrok meteen naar het museum en de andere groep mocht ondertussen het centrum even verkennen. Ik zat in de tweede groep en ging met een paar klasgenoten een hapje eten. Drie kwartier later verzamelden we aan de bus. Nu was het onze beurt om het Joods Museum van Verzet en Deportatie te bezoeken.

We wandelden in groep naar het museum. Eerst zagen we een korte voorstelling van een joodse man die tijdens de jodenvervolgung met zijn gezin in Antwerpen woonde. Hij vertelde over zijn belevenissen toen. Zijn vrouw en drie zoontjes verloor hij tijdens de oorlog. De Duitsers hadden alleen hem opgesloten in een concentratiekamp. Achteraf heeft hij vernomen dat zijn vrouw en kinderen werden vermoord. Ik vond het een zeer moedige getuigenis. Daarna kregen we verschillende portretten en teksten te zien. Een gids gaf de bijhorende uitleg. Ze kon boeiend vertellen en dus heb ik er heel wat van opgestoken.

Hierna vertrokken we met de bus verder naar het fort van Breendonk. We werden er in groepen verdeeld. Eerst kreeg elke groep buiten een beetje algemene uitleg. Daarna gingen we naar binnen. Buiten was het heel warm die dag, zo rond de dertig graden. Maar hoe dieper we het fort ingingen, hoe kouder het werd. We gingen telkens weer van binnen naar buiten en dat gaf een onaangenaam gevoel.

Tijdens de rondleiding door het fort kregen we interessante uitleg. De gids vertelde over de gebeurtenissen van die tijd. We kregen bijvoorbeeld de slaapkamers te zien. Onvoorstelbaar! Het moet gewoon onmenselijk zijn geweest voor die mensen. Ze moesten op een zak stro slapen en er sliepen veel meer mensen dan er plaats was. Bovendien was het er broeierig heet en moet de stank er vroeger niet te harden zijn geweest. We zagen nog heel wat andere gruwelijke dingen zoals de isoleercellen en een folterkamer. Het moet echt verschrikkelijk zijn geweest! Nu besef ik pas hoe goed ik het eigenlijk wel heb.

Jorg Brepoels (5MV)